

ทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน
Attitudes Of Working People Who Care for Abandoned Animals

ธีรนุช ขำมิน

สาขาวิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

ผู้รับผิดชอบบทความ

Teeranush Khammin

6524091215@rumail.ru.ac.th

Management, Faculty of Business Administration, Ramkhamhaeng University, Thailand

Responding Author

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน ผลการการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 26 – 33 ปี มีรายได้ระหว่าง 15,001 - 25,000 บาท มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่าปริญญาตรี และมีที่อยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยว ปัจจัยทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในด้านต่างๆ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับมากต่อการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในทุกด้าน ค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยทัศนคติทั้งหมดอยู่ที่ 3.73 การตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติในระดับมากต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในทุกด้าน ค่าเฉลี่ยรวมของปัจจัยการตัดสินใจทั้งหมดอยู่ที่ 3.80 (S.D. = 0.29) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ เช่น เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน และที่อยู่อาศัย ไม่มีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สำหรับปัจจัยด้านทัศนคติ เช่น ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ และด้านพฤติกรรม พบว่ามีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในหลายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ทัศนคติ; ผู้อุปการะ; สัตว์เลี้ยง

Abstract

Research on attitudes of working people who foster abandoned animals. The research results found that Most respondents are female, aged 26 - 33 years, have an income between 15,001 - 25,000 baht, have a bachelor's degree/equivalent to a bachelor's degree. and there is a single house type of residence Factors about the attitude of those who foster abandoned pets in various aspects. It was found that the respondents had an elevated level of attitude towards fostering abandoned pets in all aspects. The total mean of all attitude factors was 3.73 The decision to foster an abandoned pet. It was found that the respondents had a high level of attitude towards the decision to foster an abandoned pet in every aspect. The total mean of all decision factors was 3.80 (S.D. = 0.29) Demographic factors such as gender, age, monthly income. and housing There was no significant effect on the decision to adopt an abandoned pet at the 0.05 level for attitude factors such as knowledge and understanding. and behavioral It was found to have an effect on the decision to adopt abandoned pets in many aspects with statistical significance at the 0.05 level.

Keywords: Attitude; Sponsor; Pets

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาการละทิ้งสัตว์เลี้ยงมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง (กรุงเทพมหานครออนไลน์, 2563) ต่อสัตว์ที่เกี่ยวข้องและต่อชุมชน โดยการละทิ้งทำให้สุนัขและแมวต้องเผชิญกับชะตากรรมที่ไม่แน่นอน เมื่ออยู่บนถนนพวกเขาต้องดูแลตัวเอง และอาจต้องทนทุกข์ทรมานจากความหิวโหย ภัยหนาว ได้รับบาดเจ็บ และโรคภัยไข้เจ็บต่างๆ พร้อมทั้งรู้สึกอึดอัดและสับสนเพราะถูกเจ้าของทิ้งให้อยู่ตามลำพังในที่ที่ไม่คุ้นเคย นอกจากนี้ การทิ้งสัตว์ยังส่งผลกระทบต่อชุมชนที่หลายคนมักไม่รู้ สัตว์เหล่านี้ อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านความปลอดภัยทางถนนหากพวกมันวิ่งออกไปหน้ารถเพื่อค้นหาเจ้าของ พวกเขาอาจทำให้เกิด 'ความรำคาญ' ต่อชุมชนที่กำลังหาอาหาร เหาสุนัขตัวอื่น หรือแม้แต่กัดใครบางคน เนื่องจากรู้สึกไม่ปลอดภัย ชะตากรรมของสัตว์เลี้ยงที่ถูกทิ้งมักจะเป็นเรื่องน่าเศร้าเสมอไป แม้ว่าสัตว์เลี้ยงบางตัวจะถูกรับเลี้ยงโดยสถานสงเคราะห์สัตว์ เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่พบพวกมันก็รับเข้ามา แต่หลายตัวกลับไม่โชคดีนัก และพวกมันต้องอาศัยอยู่ตามท้องถนนด้วยความหวาดกลัวตลอดเวลาที่ถูกบังคับให้ดูแลตัวเอง สำหรับลูกสุนัขและลูกแมวที่ไม่ได้หย่านมในขณะที่ถูกทิ้ง โทษประหารชีวิตแทบจะทุกครั้ง สัตว์จรจัดมีแนวโน้มที่จะหายน้ำ หิวโหย และต้องเผชิญกับสภาพอากาศที่รุนแรง หากไม่ได้รับการดูแลจากสัตวแพทย์ ที่พักพิง และอาหาร พวกมันจะป่วยและเสียชีวิตไม่ช้าก็เร็ว ซึ่งสถิติสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในประเทศไทยจากผลการสำรวจเมื่อปี 2550 พบว่า ประเทศไทยมีสุนัขจรจัดอยู่ราว 350,000 ตัว ขณะที่ในปี 2560 พบสุนัขจรจัดเพิ่มขึ้นถึง 820,000 ตัว และคาดว่าภายในปี 2570 เมืองไทยของเราจะมีสุนัขและแมวจรจัดไม่ต่ำกว่า 1,920,000 ตัว และในอีก 20 ปีข้างหน้าอาจล้นทะลักถึง 5 ล้านตัว ซึ่งจะกลายเป็นปัญหาใหญ่ระดับชาติแน่นอน (ที่มา: ไทยรัฐออนไลน์, 2566)

ทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงานมีที่มาจากประสบการณ์และสถานการณ์ที่พวกเขาเผชิญหน้าในชีวิตประจำวัน การถูกทอดทิ้งอาจสร้างความสับสนและความเคียดแค้นในใจของสัตว์ เนื่องจากพวกเขาอาจรู้สึกว่าถูกทอดทิ้งไว้โดยไม่มีใครหรือความรับผิดชอบจากมนุษย์ มันสามารถทำให้พวกเขารู้สึกหงายทุกข์ใจ และสูญเสียความมั่นใจได้ เพราะฉะนั้น การเสริมสร้างสภาวะที่มีความปลอดภัยและเชื่อมั่นสามารถช่วยเหลือให้พวกเขากลับมาสู่สภาพดีเหมือนเดิมได้ ความรักและการดูแลที่ให้แก่สัตว์ที่ถูกทอดทิ้งเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างมนุษย์และสัตว์เลี้ยง นอกจากนี้ การศึกษาทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งยังช่วยให้เราเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นและออกแบบมาตรการเพื่อช่วยเหลือสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งได้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้นด้วย (Garcia, M. A., & Chen, L., 2020) การอุปการะสัตว์นั้นนอกจากจะช่วยลดปัญหาผลกระทบของคนในสังคมและสัตว์แล้ว ยังช่วยให้สัตว์ได้รับการฟื้นฟูจิตใจ ผู้อุปการะที่มีใจรักสัตว์จริงๆ เมื่อมีสัตว์เลี้ยงจะช่วยเติมเต็มบางสิ่งในใจของเขาได้ มีหลากหลายครอบครัวเมื่อมีสัตว์เลี้ยงทำให้ครอบครัวเขานั้นมีความสุขมากยิ่งขึ้น

ผู้จัดทำได้เห็นถึงความสำคัญของปัญหาเรื่องสัตว์เลี้ยงถูกทิ้งและได้เห็นว่าผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงมากมายที่ช่วยให้ทั้งตัวผู้อุปการะและตัวสัตว์เลี้ยงมีความสุขมากขึ้นทำให้ผู้จัดทำมีความสนใจจัดทำวิจัยฉบับนี้ เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน
2. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน
3. เพื่อศึกษาการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผู้อุปการะสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งที่มีลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน และที่อยู่อาศัย (ประเภท) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งแตกต่างกัน
2. ผู้อุปการะสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งที่มีทัศนคติแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจและด้านพฤติกรรมมีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนวัยทำงานในประเทศไทย ซึ่งเป็นเพศหญิง และเพศชาย ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งคำนวณได้จากสูตรคำนวณของ W.G. Cochran (1953) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ที่ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) จากประชาชนวัยทำงานในประเทศไทย

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวอิสระ (Independent Variables) คือ
 - 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน และที่อยู่อาศัย (ประเภท) ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง
 - 1.2 ทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ และด้านพฤติกรรม ที่มีผลต่อการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง ประกอบด้วย การพิจารณาถึงตัวปัญหา การพิจารณาค้นหาทางเลือก การประเมินผลทางเลือก การตัดสินใจเลือกทางเลือกและการนำทางเลือกไปปฏิบัติ

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน ได้แก่ การตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง และทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์แต่ละกลุ่มที่มีผลต่อการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง
2. ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง
3. เพื่อเป็นแนวทางในการคัดบ้านของผู้อุปการะแมวจริงให้กับผู้ที่ต้องการหาบ้านแมวจริง

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งของคนวัยทำงาน ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรในศตวรรษที่ 21 นั้นมีความซับซ้อนและหลากหลายมากกว่าทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรแบบดั้งเดิม ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับปัจจัยต่างๆ เช่น การย้ายถิ่นฐาน การศึกษา การจ้างงาน และนโยบายประชากร ลักษณะเฉพาะบุคคล เช่น เพศ อายุ รายได้ การศึกษา ส่งผลต่อปัจจัยเหล่านี้ ซึ่งส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ทฤษฎีการพัฒนาประชากร (Population Development Theory) มุ่งเน้นไปที่ปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร ทฤษฎีนี้เสนอว่า ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการกำหนดแนวโน้มประชากร เช่น อัตราการเกิด อัตราการตาย และการย้ายถิ่นฐาน ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับบทบาทของการศึกษา การจ้างงาน และนโยบายประชากรในการกำหนดแนวโน้มประชากร ทฤษฎีนี้เสนอว่า การศึกษาช่วยลดอัตราการเกิด การจ้างงานช่วยเพิ่มอัตราการตาย การวิเคราะห์ผลกระทบของการศึกษาต่ออัตราการเกิด การศึกษาวิธีการส่งเสริมการจ้างงานสำหรับผู้สูงอายุ การประเมินผลกระทบของนโยบายประชากรต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร และนโยบายประชากรสามารถส่งผลกระทบต่อทั้งอัตราการเกิดและอัตราการตาย (Wolfgang Lutz et al., 2018)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติเป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ทำให้มีพฤติกรรมลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบที่มีต่อสิ่งหนึ่งและได้กำหนดองค์ประกอบทัศนคติไว้ 3 ส่วน ดังนี้ 1) ส่วนของความเข้าใจ (Cognitive Component) คือ ความรู้ (Knowledge) การรับรู้ (Perception) ความเชื่อ (Beliefs) อาจแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล ซึ่งในส่วนของความเร็วและการรับรู้จะได้รับจากประสบการณ์และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลายแหล่งข้อมูล และความรู้ี้จะมีผลกระทบ ต่อความเชื่อ (Beliefs) 2) ส่วนของความรู้สึก (Affective Component) จะสะท้อนอารมณ์ (Emotion) หรือ ความรู้สึกของผู้บริโภคที่มีต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น ในเรื่องความชอบและอารมณ์ ที่มีต่อสิ่งนั้น ๆ และ 3) ส่วนของพฤติกรรม (Conative Component หรือ Behavior หรือ Doing) จะสะท้อนถึง แนวโน้มจะมีพฤติกรรม หรือแนวโน้มการกระทำที่แสดงออกหรือความโน้มเอียง (Schiffman และ Kanuk, 2000, p. 200)

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ

Herbert A. Simon (1957:224-250) เป็นนักจิตวิทยาและนักเศรษฐศาสตร์ชาวอเมริกันที่มีผลงานที่สำคัญในหลายด้าน โดยเฉพาะในการศึกษาเรื่องการตัดสินใจและความเชี่ยวชาญในการออกแบบระบบเป็นหนึ่งในทฤษฎีที่ Herbert A. Simon ให้ความสำคัญคือ ระบบตัดสินใจ (Decision-Making Systems) ซึ่งเป็นการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจของมนุษย์ ได้แบ่งชนิดของการตัดสินใจออกเป็น 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ การตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้าหรือมีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Programmed Decisions) และการตัดสินใจที่ไม่ได้กำหนดหรือไม่มีแบบอย่างไว้ล่วงหน้า (Nonprogrammed Decisions) เป็นการตัดสินใจในเรื่องใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ไม่มีระเบียบกฎเกณฑ์ แบบแผนที่เคยปฏิบัติมาก่อนจึงเป็นเรื่องยุ่งยากแก่ผู้ตัดสินใจ โดยที่ผู้บริหารหรือผู้ตัดสินใจจะต้องคำนึงถึงความเสี่ยงและความไม่แน่นอนด้วย เช่น การตัดสินใจนำเงินไปลงทุนเพื่อหาผลตอบแทนหรือผลกำไรในธุรกิจ การตัดสินใจผลิตสินค้าตัวใหม่ การตัดสินใจในการขยายกิจการ เป็นต้น โดยมีการพัฒนาเป็น โมเดลการตัดสินใจแบบเน้นกลยุทธ์แห่งความพอใจ (Bounded Rationality Model) ไชมอนได้แบ่งการตัดสินใจออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ 1) การพิจารณาถึงตัวปัญหา กล่าวคือ มุ่งเน้นไปที่ การเข้าใจปัญหา ผู้ตัดสินใจต้องระบุปัญหาหรือโอกาสที่ต้องการตัดสินใจ เข้าใจบริบทและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการตัดสินใจ 2) การพิจารณาค้นหาทางเลือก กล่าวคือ มุ่งเน้นไปที่การระดมความคิด เพื่อหาทางเลือกที่เป็นไปได้สำหรับการแก้ไขปัญหา ผู้ตัดสินใจควรพิจารณาทางเลือกที่หลากหลายโดยไม่จำเป็นต้องหาทางเลือกทั้งหมด 3) การประเมินผลทางเลือก กล่าวคือ มุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์และประเมินผลลัพธ์ที่คาดหวังของแต่ละทางเลือก ผู้ตัดสินใจควรพิจารณาปัจจัยต่างๆ เช่น ต้นทุน ประโยชน์ ความเสี่ยง และใช้ข้อมูลและเหตุผลที่มีจำกัด และ 4) การตัดสินใจเลือกทางเลือกและการนำทางเลือกไปปฏิบัติ กล่าวคือ มุ่งเน้นไปที่ การตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ "ดีพอ" ผู้ตัดสินใจไม่จำเป็นต้องเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด แต่ควรพิจารณาความเสี่ยงและความไม่แน่นอนและนำทางเลือกที่เลือกไปปฏิบัติ

วิธีการดำเนินการ

วิธีเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) และได้จัดทำแบบสอบถามขึ้นมา แบ่งออกเป็น 4 ส่วน
2. ผู้วิจัยได้ขอหนังสือบันทึก คณะ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และความน่าเชื่อถือ ของแบบสอบถาม จำนวน 3 คนแล้วจึงนำแบบสอบถามไปหาค่าความน่าเชื่อถือ (Reliability) แบบวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient)

3. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการเก็บแบบสอบถาม Google Form ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งแบบสอบถามออนไลน์ผ่านทาง Social Network จากช่องทาง Facebook โดยตรงด้วยตัวเองพร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียด และวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยให้โอกาสผู้ตอบแบบสอบถามได้ทำแบบสอบถามอย่างอิสระ

4. นำแบบสอบถามมาตรวจสอบทำการตรวจให้คะแนน และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ประกอบไปด้วย การแจกแจงความถี่ (Frequency Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage Value) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3.5.3 การวิเคราะห์สมมติฐานการวิจัยเปรียบเทียบปัจจัยลักษณะประชากรศาสตร์ และการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง โดยใช้สถิติอนุมาน (Inference Statistics) ผ่านโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ได้แก่

2. การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ Independent t-test และ ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม กรณีทราบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง แบบกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นอิสระ ต่อกัน (Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95%

3. การทดสอบผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งที่มีทัศนคติ มีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านการพิจารณาถึงตัวปัญหา ใช้วิธีการวิเคราะห์ความถดถอยอย่างง่าย (Simple Regression Analysis) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

1. คำถามคัดกรอง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์การเลี้ยงสัตว์ จำนวน 397 คน คิดเป็นร้อยละ 99.3 และไม่มี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ .8

2. ปัจจัยส่วนบุคคล

2.1 เพศ พบว่า ผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาได้แก่ เพศชาย จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 44.3

2.2 อายุ พบว่า ผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงส่วนใหญ่มีอายุ 34 – 41 ปี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาได้แก่ อายุ 26 – 33 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8 อายุ 18 – 25 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 อายุ 41 – 49 ปี จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 อายุ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.3 และอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ตามลำดับ

2.3 รายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-25,000 บาท จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รองลงมาได้แก่ รายได้ต่อเดือน 10,001-15,000 บาท จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 รายได้ต่อเดือน 15,001-25,000 บาท จำนวน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 52.8 รายได้ต่อเดือนมากกว่า 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 9.0 และรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

2.4 ที่อยู่อาศัยปัจจุบัน (ประเภท) พบว่า ผู้อุปการะสัตว์ส่วนใหญ่มีที่อยู่อาศัยปัจจุบัน (ประเภท) บ้านเดี่ยว จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 รองลงมาได้แก่ คอนโดมิเนียม จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 แพลตหรือ อพาร์ทเมนท์ จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และบ้านเช่า จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 ตามลำดับ

3. ปัจจัยทัศนคติของผู้อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง

3.1 ด้านความรู้ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทัศนคติของผู้อุปการะ สัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านความรู้ อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .550 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ท่านรู้จักแหล่งข้อมูลหรือองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .734 รองลงมาได้แก่ ท่านมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการฝึกสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งให้มีพฤติกรรมที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และมีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .778 และท่านมีความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.60 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .798 ตามลำดับ

3.2 ด้านความเข้าใจ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทัศนคติของผู้ อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .548 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ท่านเข้าใจถึงสาเหตุที่ สัตว์เลี้ยงถูกทอดทิ้งและผลกระทบต่อพฤติกรรมของพวกเขา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .749 รองลงมาได้แก่ ท่านเข้าใจถึงความสำคัญของการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ถูก ทอดทิ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .703 และท่านเข้าใจถึงความต้องการพิเศษ ของสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง (ด้านสุขภาพ, การดูแลเอาใจใส่, ด้านโภชนาการ, ด้านสภาพแวดล้อมและสังคม เป็นต้น) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .736 ตามลำดับ

3.3 ด้านพฤติกรรม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยทัศนคติของผู้ อุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .483 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด ได้แก่ ท่านมีพฤติกรรมที่จะให้ ความรักและการดูแลเอาใจใส่สัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งเท่าที่ความสามารถของท่านจะทำได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และมีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .786 รองลงมาได้แก่ ท่านมีพฤติกรรมที่จะนำสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งที่ท่านพบเห็น ไปพบสัตวแพทย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .661 และท่านสามารถจัดสรร เวลาในการดูแลสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในความดูแลของท่านได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .714 ตามลำดับ

4. การตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง

4.1 ด้านการพิจารณาถึงตัวปัญหา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความระดับการตัดสินใจต่อปัจจัยการ ตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านการพิจารณาถึงตัวปัญหา อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .476 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการตัดสินใจมากที่สุด

ได้แก่ ท่านเคยพบเห็นสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในบริเวณที่ท่านอาศัยอยู่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .868 รองลงมาได้แก่ ท่านคิดว่าปัญหาสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งมีความจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายโดยเร็วที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .648 และท่านคิดว่าสถานการณ์การถูกทอดทิ้งของสัตว์เลี้ยงในปัจจุบันเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .702 ตามลำดับ

4.2 ด้านการพิจารณาค้นหาทางเลือก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความระดับการตัดสินใจต่อปัจจัยการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านการพิจารณาค้นหาทางเลือก อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.70 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .482 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการตัดสินใจมากที่สุด ได้แก่ ท่านศึกษาหรือค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรที่ช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ของสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .795 รองลงมาได้แก่ ท่านคิดว่ามีทางช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในชุมชนของท่าน ได้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและมีมาตรการดูแลที่จริงจัง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .636 และท่านมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลหรือสถานที่รับอุปการะของสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งประเภทต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .715 ตามลำดับ

4.3 ด้านการประเมินผลทางเลือก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความระดับการตัดสินใจต่อปัจจัยการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านการประเมินผลทางเลือก อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .450 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการตัดสินใจมากที่สุด ได้แก่ ท่านคิดว่าการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยให้ท่านมีความสุข มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .814 รองลงมาได้แก่ ท่านเห็นว่าการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งจะเป็นการช่วยลดจำนวนสัตว์จรจัดในชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .615 และท่านคิดว่าการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตของท่านด้านต่างๆ เช่น การงาน, ครอบครัว, จิตใจ เป็นต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .729 ตามลำดับ

4.4 ด้านการตัดสินใจเลือกทางเลือกและการนำทางเลือกไปปฏิบัติ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความระดับการตัดสินใจต่อปัจจัยการตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งด้านการตัดสินใจเลือกทางเลือกและการนำทางเลือกไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .447 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับการตัดสินใจมากที่สุด ได้แก่ท่านจะให้การอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งผ่านมูลนิธิหรือองค์กรต่างๆอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .851 รองลงมาได้แก่ ท่านมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนหรือเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรที่ช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในอนาคตมากขึ้นเรื่อยๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .582 และท่านจะทำการประชาสัมพันธ์เพื่อนำผลกระทบต่างๆของปัญหาสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งให้คนทั่วไปได้รับทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ .692 ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์สมมติฐานการวิจัย

5.1 ลักษณะประชากรศาสตร์แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน และที่อยู่อาศัย (ประเภท) ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.5

5.2 ผู้อุปการะสัตว์ที่ถูกทอดทิ้งที่มีทัศนคติแตกต่างกัน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ และด้านพฤติกรรมมีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งแตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายผลจากการค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

1. เพศ อายุ รายได้ และที่อยู่อาศัย ไม่มีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ธฤตภณ ผูกจิตร (2565) ที่พบว่าเพศและอายุไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในสัตว์เลี้ยงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ การวิจัยของ กฤษณ์ ธาราเวชรักษ์ (2566) ยังพบว่าปัจจัยประชากรศาสตร์ เช่น อาชีพและรายได้ เฉลี่ยไม่มีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสัตว์เลี้ยงผ่านแอปพลิเคชัน Shopee ซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยนี้ที่แสดงว่าลักษณะประชากรศาสตร์ไม่มีผลต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง

2. ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรม มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการตัดสินใจอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัจจัยทัศนคติอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ พุริตา ภูมี (2564) ที่พบว่าการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคพิษสุนัขบ้ามีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ในด้านความเข้าใจ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจถึงสาเหตุที่สัตว์เลี้ยงถูกทอดทิ้งและผลกระทบต่อพฤติกรรมของพวกเขาในระดับมาก เข้าใจถึงความสำคัญของการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง และเข้าใจถึงความต้องการพิเศษของสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของธฤตภณ ผูกจิตร (2565) ที่พบว่าผู้บริโภคที่มีความเข้าใจและความรู้เกี่ยวกับสุขภาพสัตว์เลี้ยงมีการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในสัตว์เลี้ยงมากขึ้น ในด้านพฤติกรรม ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมในการให้ความรักและการดูแลเอาใจใส่สัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในระดับมากที่สุด และมีพฤติกรรมที่จะนำสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งที่พบเห็นไปพบสัตวแพทย์ รวมถึงสามารถจัดสรรเวลาในการดูแลสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในความดูแลของตนได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของกฤษณ์ ธาราเวชรักษ์ (2566) ที่พบว่าปัจจัยพฤติกรรม เช่น ความถี่ในการซื้ออาหารสัตว์เลี้ยงมีผลต่อค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในแต่ละเดือนของการซื้ออาหารสัตว์เลี้ยงผ่านแอปพลิเคชัน Shopee

3. การตัดสินใจในการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง ค่าเฉลี่ยของปัจจัยการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของพุริตา ภูมี (2564) ที่พบว่าการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นโรคพิษสุนัขบ้ามีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ในด้านการพิจารณาค้นหาทางเลือก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาหรือค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรที่ช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งเพื่อศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ และเห็นว่ามีความช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งในชุมชนได้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและมีมาตรการดูแลที่จริงจัง รวมถึงมี

ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลหรือสถานที่รับอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งประเภทต่างๆ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ กฤษณ์ ธาราเวชรักษ์ (2566) ที่พบว่าความรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์และการศึกษาข้อมูลมีผลต่อการเลือกซื้ออาหารสัตว์เลี้ยงผ่านแอปพลิเคชัน Shopee ในด้านการประเมินผลทางเลือก ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งเป็นส่วนหนึ่งของการช่วยให้มีความสุข และเป็นการช่วยลดจำนวนสัตว์จรจัดในชุมชน รวมถึงเห็นว่าการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตในด้านต่างๆ เช่น การงาน ครอบครัว จิตใจ ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ที่เน้นให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง เช่น การดูแลสุขภาพสัตว์ การฝึกพฤติกรรมที่ดี และการช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น โซเชียลมีเดีย เว็บไซต์ องค์กรสวัสดิภาพสัตว์ และสถาบันการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสนับสนุนและเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรที่ช่วยเหลือสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง

ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรขยายการศึกษาให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรที่หลากหลายมากขึ้น เช่น กลุ่มวัยรุ่น ผู้สูงอายุ และผู้มีรายได้น้อย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและสะท้อนความเป็นจริงมากขึ้น
2. ควรทำการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยทัศนคติในด้านต่างๆ เช่น ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรม เพื่อหาความสัมพันธ์และแนวทางในการปรับปรุงทัศนคติของประชาชนต่อการอุปการะสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง
3. ควรใช้เทคนิควิจัยที่หลากหลาย เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม และการทดลอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความละเอียดและน่าเชื่อถือมากขึ้น
4. ควรมีการประเมินผลการนำผลการวิจัยไปใช้ในทางปฏิบัติ เช่น การวัดผลการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนหลังจากการให้ความรู้และการประชาสัมพันธ์ รวมถึงการประเมินผลกระทบของมาตรการที่ใช้ในการดูแลสัตว์เลี้ยงที่ถูกทอดทิ้ง

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณ์ ธาราเวชรักษ์. (2566). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกซื้ออาหารสัตว์เลี้ยงผ่านแอปพลิเคชัน Shopee. สืบค้นจาก <https://so09.tci-thaijo.org/index.php/PMR/article/view/2711>.
- พุดิตา ภูมิ และ เสน่ห์ แสงเงิน. (2564). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าของเจ้าของสัตว์เลี้ยง ตำบลพทุทบาท อำเภอนนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์. มหาวิทยาลัยนเรศวร. สืบค้นจาก <http://nuir.lib.nu.ac.th/dspace/handle/123456789/3951>.
- ธฤตภณ ผูกจิตร. (2565). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในสัตว์เลี้ยงของผู้บริโภคในเขต

กรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Simon, H. A. (1957). A behavioral model of rational choice. *The Quarterly Journal of Economics*, 70(1), 224-250.

Lutz, Wolfgang, et al. (2018). Long-run human population trajectories: An update. *Science*, 362(6421), eaav6568.

Schiffman, L.G., & Kanuk, L.L. (2000). *Consumer Behavior*. Prentice Hall, Englewood Cliffs.